

tet i København er ikke omfattet af SEA-ordningen, før universitetet flytter til det nye byggeri i Ørestaden.

Til stk. 2.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at et universitet, som i dag lejer sine bygninger af staten, skal kunne overtage bygningsmassen helt eller delvis.

Universiteternes bygningsmæssige forhold varierer i dag meget som en følge af de forskellige lovreguleringer af de enkelte universiteter. Handelshøjskolerne har således altid rådet over deres bygninger, mens Danmarks Tekniske Universitet ved DTU-loven fik overdraget bygningerne. Endelig gør der sig det særlige forhold gældende for Københavns Universitet, at universitetet er så meget ældre end de øvrige universiteter, og at det derfor i dag er betydeligt vanskeligere at afgøre, hvilken råderet universitetet har til bygningerne. Bestemmelsen tilsigter ikke at tage stilling til spørgsmålet om råderettens omfang.

Til stk. 3.

Overdragelsesvilkårene fastsættes således, at overdragelsen som udgangspunkt er udgiftsneutral for staten. Det forudsættes, at afgift efter lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v. ved overdragelse af fast ejendom og finansiering heraf modregnes i den overdragelsessum, universitetet skal betale til staten.

Til stk. 4.

Det foreslås, at ministeren efter forhandling med finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om universitetets byggevirkomhed. Der skabes her mulighed for at fastsætte regler, der etablerer de nødvendige rammer for universitetets ansvar vedrørende bygninger m.v., samtidig med at der fortsat sikres offentlig indsigt med universitetets forvaltning af bygninger m.v.

Da universitetet er omfattet af Finansministeriets Budgetvejledning, vil bestyrelsen i sin bygningsforvaltning skulle tilrettelægge og gennemføre universitetets byggevirkomhed efter principper, der svarer til den ordning, der er tilvejebragt ved lov nr. 228 af 19. maj 1971 om statens byggevirkomhed m.v. (statsbyggeloven) samt de i medfør af loven udstedte retningslinier, indtil andet eventuelt bestemmes efter stk. 4.

Til § 31

Til stk. 1.

Bestemmelsen viderefører den gældende hjemmel i universitetslovens § 12, stk. 3, om ministerens god-

kendelse af universiteternes samarbejder. Som eksempel på sådanne samarbejder kan nævnes Levneds-middelcenteret og Center for Skov, Landskab og Planlægning. Bestemmelsen foreslås dog udvidet til også at indeholde hjemmel for ministeren til at kunne godkende samarbejder mellem universiteter og andre uddannelsesinstitutioner.

Ministeren kan som hidtil administrativt godkende sammenlægninger af universiteter og statslige forskningsinstitutioner med godkendelse af de bevilgende myndigheder (Finansudvalget). Universitetet skal ved en sammenlægning mellem et universitet og en sektorforskningsinstitution sikre, at sektorforskningsinstitutionens myndighedsspecifikke opgaver (forsknings-, udviklings-, udrednings- og rådgivningsopgaver) fortsat løses, og at det synliggøres, at disse opgaver varetages.

Til stk. 2.

Det følger af de statslige bevillingsregler, at staten ikke kan hæfte solidarisk for et selvejende universitets forpligtelser. Hjemlen i stk. 2 giver imidlertid ministeren mulighed for at godkende, at en statslig forskningsinstitution kan indgå i et forpligtende samarbejde med et universitet, hvor der over for tredjemand – eksempelvis EU – hæftes solidarisk for forpligtelserne. Hvis en sådan solidarisk hæftelse medfører, at staten kommer til at betale et større beløb end forudsat i samarbejdsaftalen, giver bestemmelsen hjemmel til, at ministeren kan modregne det overskydende beløb i universitetets tilskud.

Til § 32

Til stk. 1.

Forslaget svarer til den tilsvarende bestemmelse i DTU-lovens § 10, stk. 1. I tilfælde af universitetets nedlæggelse tilfaldt universitetets nettoformue staten. Stk. 1, 2. pkt., tager sigte på en situation, hvor universitetets bestyrelse - fx af økonomiske årsager - har truffet beslutning om at nedlægge universitetet, men hvor ministeren skønner, at der fortsat er behov for at opretholde universitetet. I sådanne tilfælde vil ministeren kunne modsætte sig en nedlæggelse samt fastsætte vilkår for universitetets videreførelse, herunder eventuelt en hel eller delvis reorganisering af universitetet.

Forslaget sikrer statens dispositionsret over nettoformuen. Ved nettoformuen skal forstås den formue, der er tilbage, når alle kreditorer og eventuelle øvrige rettighedshavere er fyldestgjort.